

F B $\flat$ Gm C F F F/A F/C C F B $\flat$ Gm

Jeg er en sei - ler på li - vets hav, på ti - dens skif - ten - de bøl - ge. Den Her - re Je - sus meg

A Dm C G7 C C7 C/B $\flat$ F/A F

kur - sen gav, og den - ne kurs vil jeg føl - ge. Jeg stev - ner frem mot de ly - se lan - de

Gm/B $\flat$ Gm C7 F/A F B $\flat$ Gm Gm/B $\flat$ F/C C7 F

med liv - sens trær på de skjøn - ne stran - de, hvor e - vig sol og som - mer er.

1
Jeg er en seiler på livets hav,
på tidens skiftende bølge.
Den Herre Jesus meg kursen gav,
og denne kurs vil jeg følge.
Jeg stevner frem mot de lyse lande
med livsens trær på de skønne strande,
hvor evig sol og sommer er.

2
Iblant jeg seiler for medvinds bør
i andres kjølvann og følge
som just lik meg denne reise gjør
hen over jordlivets bølge.
Og havet smiler, og solen skinner,
min dag så stille og blid henrinner,
mens vinden fyller alle seil.

3
Men ofte ensom i brott og brann
i uværnetter jeg seiler,
da ingen kjenning jeg har av land,
og intet fyrtårn jeg peiler.
Men når jeg nær tror mitt skip begravet,
da kommer Jesus på bølgehavet,
om først i siste nattevakt.

4
Mitt skip er lite og havet stort,
det rommer tusene farer.
Men storm og bølge ei skyller bort
det skip som Herren bevarer.
For ennå skjer det som før det gjorde,
når Jesus selv kommer innen borde,
da legger havet seg igjen.

5
Når siste storm er engang ridd av,
og hjemmets kyster jeg skimter,
jeg ser i solglans et annet hav,
krystall som funkler og glimter.
Jeg skuer portenes perlerader
og hører englenes myriader
som hilser meg velkommen hjem.

6
La ankret falle! Jeg er i havn
i ly for brenningens vover!
Jeg kaster meg i min Frelzers favn,
han som har hjulpet meg over.
Og kjente, elskede stemmer kaller,
mens ankret sakte og stille faller
i evighetens lyse land.